Trešdiena, 2021. gada 20. oktobris

P9_TA(2021)0429

Efektivitāte, ar kādu dalībvalstis izmanto ES Solidaritātes fonda līdzekļus dabas katastrofu gadījumos

Eiropas Parlamenta 2021. gada 20. oktobra rezolūcija par efektivitāti, ar kādu dalībvalstis izmanto ES Solidaritātes fonda līdzekļus dabas katastrofu gadījumos (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 175. pantu, 310. panta 5. punktu un 325. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3. un 21. pantu,

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ([1]) ("ESSF" regula) un tās turpmākos 2014. gada 15. maija un 2020. gada 30. marta grozījumus,

— ņemot vērā Komisijas 2018. gada 7. decembra galīgo ziņojumu par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda 2002.–2016. gada *ex post* novērtējumu,

— ņemot vērā Komisijas dienestu 2019. gada 15. maija darba dokumentu par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda 2002.–2017. gadam izvērtējumu (SWD(2019)0186),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 30. marta Regulu (ES) 2020/461, ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 2012/2002 groza, lai dalībvalstīm un valstīm, kuras risina sarunas par pievienošanos Savienībai, sniegtu finansiālu palīdzību, ja tās nopietni skārusi liela mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācija ([2]),

— ņemot vērā 2021. gada 18. maija rezolūciju par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda pārskatīšanu ([3]),

— ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai ([4]),

— ņemot vērā 2016. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas Savienības Solidaritātes fondu — izvērtējums ([5]),

— ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas (ERP) 2008. gada 15. aprīļa īpašo ziņojumu Nr. 3/2008 "Eiropas Savienības Solidaritātes fonds: cik tas ir ātrs, efektīvs un elastīgs?",

— ņemot vērā ERP 2013. gada 3. augusta īpašo ziņojumu Nr. 24/2012 "Eiropas Savienības Solidaritātes fonda reakcija uz 2009. gada Abruci zemestrīci — darbu atbilstība un izmaksas",

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Budžeta komitejas atzinumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0273/2021),

([1]) OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.
([2]) OV L 99, 31.03.2020., 9. lpp.
([3]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0220.
([4]) OV C 316, 6.8.2021., 2. lpp.
([5]) OV C 224, 27.6.2018., 140. lpp.

A. tā kā Eiropas Savienības Solidaritātes fonds (ESSF) tika izveidots 2002. gadā, reaģējot uz spēcīgiem plūdiem Centrāleiropā 2002. gada vasarā; tā kā tas tika izveidots, lai sniegtu finansiālu palīdzību dalībvalstīm un kandidātvalstīm, kuras skārušas dabas katastrofas, piemēram, plūdi, zemestrīces vai vētras; tā kā ESSF ir kļuvis par vienu no galvenajiem Savienības instrumentiem katastrofu seku novēršanai, kā arī par konkrētu solidaritātes izpausmi Savienībā;

B. tā kā ESSF ir viena no konkrētākajām Savienības solidaritātes izpausmēm, ko visi Savienības iedzīvotāji sagaida dabas katastrofu vai nopietnā ārkārtas situācijā sabiedrības veselības jomā; tā kā rezolūcijā par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai Parlaments norādīja, ka dalībvalstu savstarpējā solidaritāte nav fakultatīva, bet gan tā ir Savienības pamatvērtība, kā noteikts LES 3. pantā, un pienākums, kas cita starpā izriet no LES 2. un 21. panta; tā kā tajā pašā rezolūcijā Parlaments mudina Komisiju stiprināt visus elementus, kas iekļauti mehānismos krīžu pārvarēšanai un reaģēšanai uz katastrofām;

C. tā kā 2014. un 2020. gadā tika grozīts ESSF tiesiskais regulējums, atspoguļojot nepieciešamību vienkāršot procedūras un paplašināt fonda darbības jomu, lai iekļautu ārkārtas situācijas sabiedrības veselības jomā, piemēram, Covid-19;

D. tā kā no ESSF kopumā ir izmaksāti 6,548 miljardi EUR, kas ir vidēji 339,9 miljoni EUR gadā; tā kā gadā izmaksātās summas gadu no gada ievērojami svārstās; tā kā attiecīgajā gadā neizmantotos līdzekļus var pārnest uz nākamo gadu un tā kā ir iespējams arī nākamajam gadam piešķirtos līdzekļus izmantot iepriekš, kas nodrošina nepieciešamo elastību neparedzētu katastrofu seku likvidēšanā;

E. tā kā ESSF izdevumi ir palielinājušies no piecu gadu vidējā rādītāja aptuveni 270 miljonu EUR apmērā laikposmā no 2002. līdz 2015. gadam līdz piecu gadu vidējam rādītājam 534 miljonu EUR apmērā laikposmā no 2016. līdz 2020. gadam; tā kā šo pieaugumu izraisīja radītā kaitējuma apmēra palielināšanās un izmaksātās summas palielināšana par katru nodarītā kaitējuma rezultātā iztērēto euro; tā kā šis palielinājums atspoguļo arī fonda pievienoto vērtību;

F. tā kā klimata pārmaiņu dēļ dabas katastrofas un ārkārtas situācijas sabiedrības veselības jomā noteikti kļūs arvien nopietnākas un tās notiks biežāk, kas palielinās arī vajadzību pēc spēcīga un labi īstenota mehānisma katastrofu seku likvidēšanai;

G. tā kā jaunā daudzgadu finanšu shēma (DFS) paredz jaunu budžeta dotāciju, ko dēvē par rezervi solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos (*SEAR*), kurā apvienots ESSF un rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos (*EAR*), un kura mērķis ir, no vienas puses, reaģēt ārkārtas situācijās, kuras izraisa lielas katastrofas dalībvalstīs vai pievienošanās sarunvalstīs (ESSF), un, no otras puses, apmierināt īpaši steidzamas vajadzības Savienībā vai trešās valstīs, jo īpaši humāno krīžu gadījumos (*EAR*);

H. tā kā daži reģioni ir strukturāli neaizsargāti pret dažām atkārtotām dabas katastrofām, piemēram, plūdiem, intensīvu seismisku vai vulkānisku darbību vai sabiedrības veselības krīzēm, un tādēļ ir vajadzīga īpaša proaktīva pieeja;

I. tā kā laikposmu, kas vajadzīgs, lai pilnībā izmantotu dotāciju, varētu vēl vairāk samazināt, lai reaģētu uz steidzamo nepieciešamību pēc Savienības solidaritātes,

1. uzsver to, ka laikposmā no 2002. līdz 2020. gadam no ESSF tika mobilizēti vairāk nekā 6,5 miljardi EUR intervences pasākumiem 96 katastrofu gadījumos 23 dalībvalstīs un vienā pievienošanās sarunvalstī; ņem vērā to, ka visvairāk pieteikumu tika iesniegti nolūkā segt plūdu radītos zaudējumus un vairāk nekā 60 % no katastrofām, par kurām izmaksāts atbalsts, pieder šai kategorijai; turklāt ņem vērā to, ka zemestrīces bija notikumi, kas izraisīja lielākos kopējos zaudējumus finanšu izteiksmē, proti, 48 % no ESSF sniegtā atbalsta;

2. ņem vērā to, ka Savienības saskaņotā pasākumu kopuma ietvaros, reaģējot uz Covid-19 pandēmiju, ESSF darbības joma tika paplašināta ar Regulu (ES) 2020/461, kas stājās spēkā 2020. gada 1. aprīlī; atzinīgi vērtē to, ka sabiedrības veselības krīzes tagad ietilpst ESSF darbības jomā, kas vajadzības gadījumā ļauj to mobilizēt, lai atbalstītu vissmagāk skartās dalībvalstis un pievienošanās sarunvalstis; atzinīgi vērtē to, ka šīs pārskatīšanas laikā avansa maksājumu likme skartajām valstīm tika palielināta no 10 % no paredzētās atbalsta summas (maksimālajai summai nepārsniedzot 30 miljonus EUR) līdz 25 % (maksimālajai summai nepārsniedzot 100 miljonus EUR); mudina dalībvalstis izmantot šo iespēju ciešā sadarbībā ar reģionālajām un vietējām iestādēm;

3. ņem vērā to, ka 2021. gada martā Komisija ierosināja ESSF ietvaros 17 dalībvalstīm un trijām pievienošanās sarunvalstīm piešķirt gandrīz 400 miljonu EUR, lai cīnītos pret Covid-19 ārkārtas situāciju veselības jomā; ņem vērā to, ka finansējums segs daļu no publiskajiem izdevumiem, kas radušies, finansējot medicīniskos un individuālos aizsardzības līdzekļus, ārkārtas atbalstu iedzīvotājiem un slimības izplatīšanās profilakses, uzraudzības un kontroles pasākumus;

4. uzsver, ka, neraugoties uz Covid-19 krīzes lielo ietekmi, no ESSF ir jāturpina sniegt atbalstu valstīm, kuras atgūstas no dabas katastrofām; uzsver, ka klimata pārmaiņas ir neapstrīdama realitāte un ka tādēļ ir būtiski rīkoties arī vidējā termiņā un ilgtermiņā; joprojām pauž bažas par ESSF finansējuma pietiekamību, jo īpaši ņemot vērā tā darbības jomas paplašināšanu un apvienošanos ar *EAR* 2021.–2027. gada DFS ietvaros; ņem vērā to, ka *SEAR* maksimālais apjoms ir 1,2 miljardi EUR;

5. pauž nožēlu par to, ka budžeta ierobežojumu dēļ valstis, kas pieprasīs atbalstu saistībā ar Covid-19 pandēmiju 2020. gadā, saņems mazāk nekā 50 % no iespējamās palīdzības summas; joprojām pauž bažas par resursiem, kas ESSF pieejami 2021.–2027. gada periodā, jo īpaši ņemot vērā tā plašāku darbības jomu; tādēļ uzskata, ka ir jāuzrauga, vai *SEAR* kopējā finansējuma summa un piešķiršanas kārtība ietekmē ESSF efektivitāti, ņemot vērā tā darbības jomas paplašināšanu, kā arī katastrofu skaitu un mērogu;

6. atzinīgi vērtē to, ka ar 2014. gada reformu tika precizēti pieņemamības kritēriji reģionālajām katastrofām un ka tas palielināja to apstiprināšanas rādītāju no 31 % līdz 85 %; atzīst, ka tas bija svarīgs solis, lai palielinātu pieteikumu iesniegšanas procesa paredzamību un ESSF efektivitāti; norāda, ka ir svarīgi ņemt vērā arī aplēstās izmaksas, ko finansiālā izteiksmē rada katastrofas izraisītais kaitējums videi;

7. atgādina, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš tālākajiem reģioniem, kuri saskaras ar sarežģītām klimata problēmām, kas nopietni kavē to attīstību; tādēļ uzskata, ka ir ļoti svarīgi pieņemt īpašus pasākumus attiecībā uz tālākajiem reģioniem un visiem apgabaliem, kurus īpaši apdraud dabas katastrofas, piemēram, salām, kalnu reģioniem un mazapdzīvotiem reģioniem;

8. uzsver nepieciešamību piešķirt finansiālu palīdzību no ESSF reģioniem un apgabaliem, kurus īpaši skārušas Savienībā notikušās dabas katastrofas; uzskata, ka fonda sniegtā finansiālā palīdzība ir taisnīgi jāsadala starp visvairāk skartajiem reģioniem un dalībvalstu apgabaliem;

9. uzsver fonda lielo pievienoto vērtību ārkārtas pasākumu un atjaunošanas centienu atbalstīšanā un finansiālā sloga atvieglošanā valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, pat ja ir jāuzlabo intervences pasākumu ātrums, konsekvence, efektivitāte un popularizēšana;

10. uzsver katastrofu riska novēršanas un pārvaldības svarīgo lomu Eiropas Savienībā; aicina Komisiju sekmēt koordinēta plāna izstrādi precīzai un ātrai kaitējuma novērtēšanai; aicina katru saņēmējvalsti īstenošanas ziņojumos sīki izklāstīt preventīvos pasākumus, ko tās ir veikušas vai plāno veikt, tostarp to, kā tās izmantos Savienības struktūrfondus, lai ierobežotu turpmākus postījumus un pēc iespējas novērstu līdzīgu dabas katastrofu atkārtošanos; uzsver, ka nākotnes problēmām, kas saistītas gan ar klimata pārmaiņām, gan ārkārtas situācijām sabiedrības veselības jomā, galvenokārt ir vajadzīga preventīva politika; norāda, ka ESSF pēc būtības ir paredzēts postījumu novēršanai; tādēļ atgādina, ka ir vajadzīga efektīva sinerģija ar citām Savienības rīcībpolitikām un programmām, jo īpaši kohēzijas politikas fondiem, Savienības civilās aizsardzības mehānismu, Eiropas zaļo kursu un tiem Savienības politikas pasākumiem un programmām, kas atbalsta katastrofu novēršanu un riska pārvaldību; prasa pārskatīt ESSF, lai nodrošinātu, ka tajā tiek iestrādāts princips "atjaunot uzlabojot";

11. atgādina, ka ir svarīgi ievērot tiesiskumu un aizsargāt Savienības finanšu intereses; tādēļ uzskata, ka Komisijai, Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai, ERP un attiecīgā gadījumā Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt iespējai uzraudzīt ESSF īstenošanu savas kompetences ietvaros un saskaņā ar savām prerogatīvām;

12. uzsver, ka dalībvalstīm nepieciešams praktisks atbalsts no Komisijas, jo īpaši zaudējumu aprēķināšanai, un mudina Komisiju nodrošināt labas prakses izplatīšanu attiecībā uz pārvaldību un iestāžu koordinācijas struktūru izmantošanu katastrofu situācijās; uzsver, ka stipru zemestrīču vai lielu plūdu gadījumos seku mazināšanai var būt vajadzīgs vairāk laika nekā citu dabas katastrofu gadījumā; uzskata, ka tas būtu jāatspoguļo turpmākajā ESSF pārskatīšanā, jo īpaši lai paredzētu pietiekamu apguves laiku, kas būtu ilgāks nekā pašreizējie pieteikumu iesniegšanas termiņi;

Pieteikumu kvalitāte

13. ar nožēlu konstatē, ka finansējuma pieteikumu kvalitāte ir atšķirīga un ka tas var paildzināt līdzekļu mobilizācijas procesu; ņem vērā to, ka kaitējuma novērtējums šajā ziņā bieži vien ir visgrūtākais elements, jo ir problēmas ar datu vākšanu, pārklāšanos un dublēšanos, kā arī apkopotu datu izstrādi saskaņā ar Komisijas prasībām; aicina Komisiju ieviest pēc iespējas vienkāršākas un skaidrākas prasības, vienlaikus saglabājot nepieciešamo detalizācijas pakāpi; aicina Komisiju izstrādāt kopēju instrumentu vai sistēmu nolūkā palielināt saņēmēju spēju sekot standartizētām pieejām sistēmām, kas paredzētas katastrofu radīto zaudējumu datu kvantitatīvai noteikšanai un datu vākšanai par zaudējumiem, tādējādi pēc iespējas samazinot administratīvo slogu un vienkāršojot pieteikšanās procedūru;

14. uzsver vietējo iestāžu, proti, pašvaldību, nevalstisko organizāciju (NVO) un pilsoniskās sabiedrības svarīgo lomu datu sniegšanā uz vietas valsts iestādēm; tādēļ norāda, ka efektīva sadarbība ar vietējām iestādēm un NVO var arī uzlabot pieteikumu kvalitāti; aicina dalībvalstis izstrādāt efektīvus koordinācijas mehānismus, lai pilnībā izmantotu NVO sniegtos datus;

15. uzsver, ka datu vākšana par ESSF pieteikumiem saistībā ar sabiedrības veselības krīzēm, valstīm ir jaunums un tāpēc tā var izrādīties īpaši sarežģīta; aicina Komisiju šim jautājumam pievērst īpašu uzmanību un visos iespējamos veidos atbalstīt valstis, cita starpā sniedzot tehnisku atbalstu;

16. pauž nožēlu, ka ESSF regula pašlaik neļauj iesniegt atbalsta pieteikumus pārrobežu mērogā, lai gan daži apgabali, kas ir īpaši neaizsargāti pret dabas katastrofām, piemēram, kalnu reģioni, bieži vien sniedzas pāri robežām;

Laicīga intervence

17. ņem vērā to, ka saskaņā ar ESSF regulas 1. pantu ESSF tika izveidots, lai Savienība varētu "ātri, efektīvi un elastīgi reaģēt uz ārkārtas situācijām"; ņem vērā to, ka ERP īpašajā ziņojumā Nr. 3/2008 secināja, ka ESSF nav nodrošinājis ātru reakciju uz ārkārtas situācijām, jo laiks starp katastrofu un maksājumu parasti bija aptuveni viens gads; ņem vērā to, ka pēc ESSF 2014. gada reformas šis ilgums tikai nedaudz samazinājās, kā norādīts ESSF 2018. gada novērtējumā; joprojām pauž bažas par procedūras turpmāko ilgumu, jo jaunajā DFS ESSF budžets ir iekļauts rezervē solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos (*SEAR*);

18. atgādina, ka ir ļoti svarīgi pēc iespējas ātrāk, viegli un elastīgi nosūtīt atbalstu un līdzekļus uz skartajiem reģioniem; šajā sakarā atgādina, cik svarīga ir sinerģija starp Savienības civilās aizsardzības mehānismu, Eiropas Reģionālās attīstības fonda pielāgošanās klimata pārmaiņām komponentu un teritoriālās sadarbības programmām un ESSF; uzsver, ka šāda sinerģija ir būtiska, lai nodrošinātu visaptverošu un ātru reaģēšanu uz ārkārtas situāciju, vienlaikus nodrošinot spēcīgu noturības pasākumu kopumu;

19. pauž bažas par to, ka, neraugoties uz avansa maksājumu pieaugumu no 10 % līdz 25 % no paredzamā finansiālā ieguldījuma, vidējais avansa maksājumu veikšanas laiks joprojām ir ļoti ilgs (aptuveni pieci mēneši);

20. atkārtoti aicina Komisiju apsvērt reaktīvākus risinājumus un jo īpaši turpināt darbu pie norādījumiem par ESSF vienkāršotu izmantošanu, lai atvieglotu valsts, reģionālo un vietējo iestāžu darbību, un turpināt darbu pie tā, lai dalībvalstīm vienkāršotu un paātrinātu pieteikšanās procedūru, piemēram, īpašu uzmanību pievēršot ESSF pieteikumu vienkāršošanai vairākos reģionos saistībā ar pārrobežu katastrofām, nolūkā nodrošināt ātrāku reaģēšanu uz lielām un reģionālām dabas katastrofām un lielām sabiedrības veselības katastrofām, kas notiek arvien biežāk; mudina Komisiju izveidot mehānismu, ar kura palīdzību ārkārtas situācijā esošai dalībvalstij tiktu sniegts finansiāls atbalsts neatkarīgi no tā, vai ESSF gada budžets ir izlietots;

21. ar nožēlu konstatē, ka dokumentu tulkošana vai citas specifiskas tehniskas problēmas var izraisīt ievērojamu kavēšanos dažādos ESSF intervences posmos; aicina Komisiju nodrošināt līdzekļus, kas nepieciešami, lai ātrāk iztulkotu katastrofu skartās valsts iesniegtos dokumentus, un tādējādi novērst ESSF intervences pasākumu kavēšanos;

22. ar bažām ņem vērā to, ka viens no galvenajiem problemātiskajiem jautājumiem, kas ESSF joprojām ir jārisina, ir laiks no katastrofas līdz pilnīgai palīdzības izmaksāšanai, kā Komisija to norādījusi savos gada ziņojumos par ESSF; uzsver, ka tas ir īpaši svarīgi pašreizējā situācijā, jo Covid-19 pandēmijas un klimata pārmaiņu rezultātā pieteikumu skaits, visticamāk, ievērojami palielināsies, kas varētu izraisīt turpmāku kavēšanos; pieņem zināšanai Komisijas viedokli, ka visas iespējas paātrināt lēmumu pieņemšanu par ESSF izmantošanu ir izsmeltas, veicot izmaiņas, kas ieviestas 2014. gada ESSF pārskatīšanā, un ka iespējas vēl vairāk paātrināt ESSF mobilizēšanu ir ierobežotas; atgādina, ka ātra reaģēšana uz ārkārtas situācijām var būt izšķiroši svarīga, lai garantētu ESSF efektīvu darbību; uzsver, ka tas ir īpaši svarīgi reģionos ar ierobežotiem alternatīviem finansējuma avotiem; aicina Komisiju izpētīt visas iespējas paātrināt ESSF izmantošanu saskaņā ar jaunās DFS noteikumiem, jo īpaši mazāk attīstītajiem reģioniem;

Novērtējuma konstatējumi

23. ar nožēlu pieņem zināšanai novērtējuma konstatējumu, ka saņēmējvalstu sniegtie īstenošanas ziņojumi ievērojami atšķiras garuma, satura un datu detalizācijas pakāpes ziņā; ar bažām pieņem zināšanai to, ka šo atšķirību dēļ nav iespējams veikt sistemātisku un salīdzinošu sasniegumu analīzi vai salīdzināt plānotos rezultātus ar faktiskajiem; turklāt ņem vērā to, ka analizēto gadījumu izpēte atklājās, ka bieži ir atšķirība starp pieņēmumiem par ESSF atbalsta prioritātēm īstenošanas nolīgumā un to, kas faktiski bija vajadzīgs uz vietas; pauž bažas par to, ka šis informācijas un salīdzināmu datu trūkums traucē Komisijai efektīvi uzraudzīt ESSF īstenošanu un potenciāli apdraud ESSF izmantošanu efektīvā un lietderīgā veidā un negatīvi ietekmē ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas sekmēšanu Eiropas Savienībā;

24. ņem vērā pierādījumus, kas gūti no gadījumu analīzes ārējā novērtējuma ziņojumā, par to, ka dažām saņēmējvalstīm krīzes situācijā pieejamajā ierobežotajā laikā bija grūti īstenot visu publiskā iepirkuma procesu; brīdina, ka publiskais iepirkums ārkārtas situācijās ir joma, kas ir īpaši neaizsargāta pret krāpšanu, korupciju un pārkāpumiem, tādēļ uzsver efektīvu kontroles sistēmu un sūdzību procedūru nozīmi; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai dalībvalstis ievērotu publiskā iepirkuma procedūras, kad tās veic pasākumus saistībā ar krīzes situācijām; uzsver, ka, piemērojot jebkādas atkāpes, ir jānodrošina iepirkuma procedūru atbilstība pareizas finanšu pārvaldības un Savienības finanšu interešu aizsardzības principiem, tostarp reģionālā un vietējā līmenī;

25. ņem vērā to, ka ESSF aktivizēšanu izraisa katastrofa un tāpēc līdzekļu sadalījums neatbilst teritoriālajām kvotām; tomēr pauž pārsteigumu par novērtējuma konstatējumu, ka piešķīrumi ir koncentrēti nelielā skaitā saņēmējvalstu un 77 % līdzekļu ir piešķirti četrām lielākajām dalībvalstīm; uzsver, ka ir vajadzīga uz vajadzībām balstīta solidaritāte, ņemot vērā saņēmējvalstu spēju tikt galā ar katastrofu;

26. ņem vērā to, ka saņēmējvalstīs ESSF īsteno izraudzītās iestādes saskaņā ar dalītas pārvaldības principu; ņem vērā to, ka tādēļ Komisijas pilnvaras ietekmēt to, kuri projekti saņem finansējumu, ir ierobežotas; atgādina Komisijai par Parlamenta 2016. gada 1. decembra rezolūciju, kurā tas uzsvēra, ka ir svarīgi noteikt, vai ESSF subsīdijas ir izmantotas saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem, un aicināja Komisiju un dalībvalstis uzlabot pārredzamību un garantēt sabiedrības piekļuvi informācijai visā palīdzības mobilizēšanas procesā; aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst gadījumiem, kad ESSF līdzekļi, kuriem piemēro dalītu pārvaldību, iespējams, ir tikuši nepareizi izlietoti, un ieviest pasākumus nolūkā uzlabot pārredzamību, kā arī uzraudzīt un novērst šādu iespējamu nepareizu izlietošanu;

27. ar nožēlu konstatē, ka dažu intervences pasākumu slēgšana ir aizkavējusies; pauž bažas par to, ka dažos gadījumos valstu iestādēm bija vajadzīgs ilgāks laiks, lai sniegtu atbildes uz revīzijas jautājumiem, vai tās neatbildēja uz atkārtotiem pieprasījumiem sniegt revīzijai vajadzīgo informāciju; apzinās, cik svarīga ir laicīga slēgšana; aicina Komisiju ziņot Parlamentam par slēgšanu;

28. ņem vērā to, ka ESSF gada ziņojumi aptver laikposmu no 2008. līdz 2018. gadam un ir publicēti neregulāri; turklāt norāda, ka gada ziņojumi par 2019. un 2020. gadu vēl nav publicēti; atgādina Komisijai par tās pienākumu katru gadu līdz 1. jūlijam ziņot par ESSF darbību iepriekšējā gadā; aicina ERP informēt Parlamentu par visiem konstatējumiem ikgadējā ticamības deklarācijā saistībā ar ESSF īstenošanu;

29. uzstāj, ka ir pilnībā jāsaglabā budžeta lēmējinstitūcijas loma; norāda, ka saskaņā ar jauno DFS ESSF apropriācijas tiek iekļautas vispārējā budžetā un tiek darītas pieejamas ar pārvietojumu palīdzību; uzsver, ka ir vajadzīga laicīga informācija par šādiem pārvietojumiem un ka Komisijai neatkarīgi no jaunās procedūras ir jāsniedz tāda paša līmeņa informācija kā iepriekšējā DFS; turklāt pauž nožēlu par to, ka trūkst detalizētas pamatinformācijas par pieteikumiem ESSF atbalstam, kas apgrūtina pārbaudi, un uzstāj, ka Komisijai ir jāsniedz "visa pieejamā informācija" saskaņā ar ESSF regulas 4. pantu;

30. aicina ERP veikt jaunu ESSF revīziju, lai, iespējams, atkārtoti novērtētu instrumentus un budžetu nolūkā nodrošināt, ka ir pieejams pietiekams un funkcionāls budžets, lai efektīvi reaģētu uz lielām un reģionālām dabas katastrofām, kā arī nopietnām ārkārtas situācijām sabiedrības veselības jomā;

31. atgādina par ESSF mērķi izrādīt un stiprināt solidaritāti; uzsver, ka šo mērķi var sasniegt tikai tad, ja iedzīvotāji ir informēti par ESSF intervences pasākumiem; uzsver, ka šajā sakarā ir svarīgi uzlabot publicitāti; aicina dalībvalstis dalīties paraugpraksē par ESSF redzamības palielināšanu; mudina dalībvalstis īstenošanas ziņojumos iekļaut to komunikācijas un publicitātes pasākumu aprakstu, kas veikti saistībā ar ESSF pasākumiem, lai sniegtu pilnīgu un sistemātisku pārskatu par atspoguļojumu medijos;

32. pauž nožēlu par ESSF redzamības trūkumu, kas nozīmē, ka ne vienmēr tiek skaidri izcelta Savienības loma; pauž nožēlu par to, ka ESSF regulā nav noteikts nedz pienākums publiskot ESSF atbalstu, nedz prasība ziņot par to; uzsver, ka dalībvalstis ir izstrādājušas labu praksi informēšanai par ESSF atbalstu, piemēram, karogu un Savienības logotipu izmantošana; aicina dalībvalstis publiskot ESSF finansiālo palīdzību un informēt par būvdarbiem un pakalpojumiem, kuri jau ir tikuši vai tiks finansēti no ESSF; cer, ka turpmākajā ESSF regulas pārskatīšanā tiks iekļauts pienākums publiskot ESSF atbalstu un informēt par to, piemēram, izmantojot valstu medijus un citus kanālus, lai nodrošinātu iedzīvotāju informētību.

33. atgādina par to, ka ESSF palīdzība sedz tikai infrastruktūras iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu enerģētikas, ūdens un notekūdeņu, telesakaru, transporta, veselības un izglītības jomā, nevis papildu izmaksas, lai saskaņā ar Eiropas zaļā kursa aicinājumu no jauna uzbūvētu pret katastrofām noturīgāku un klimatnoturīgāku infrastruktūru, kas saņēmējvalstij jāfinansē no pašu resursiem un citiem Savienības fondiem, piemēram, no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda; aicina panākt lielāku sinerģiju starp kohēzijas politikas instrumentiem un ESSF;

34. aicina Komisiju konstatēt, kuri reģioni ir vairāk pakļauti īpašām vai atkārtotām dabas katastrofām, un ierosināt rīcības plānu riska mazināšanai un mērķtiecīgus prognozēšanas pasākumus; turklāt aicina Komisiju ierosināt ESSF pārskatīšanu, lai izveidotu mērķtiecīgāku, efektīvāku un laicīgāku ātrās reaģēšanas mehānismu apgabalos un reģionos, kas pakļauti īpašām vai atkārtotām dabas katastrofām;

o

o o

35. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.